Petak, 23.05.2014.g.

Jučer sam bio na misi a poslije ostao i NA KLANJANJU ŽIVOM

GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

Jedina nakana koju sam "nosio" GOSPODINU NA KLANJANJE bila je

molitva za onu dragu sestru u vjeri od neki dan KOJA JE TRAŽILA

ODGOVORE KAKO DA BUDE BOŽJI SVJEDOK, NAVJESTITELJ

NJEGOVE SVETE RIJEČI, NJEGOVOG EVANĐELJA.

I probao sam se sjetiti još nekih nakana, nekih ljudi u potrebi, za koje bi

se mogao pomoliti.

I ja i moja obitelj, i drugi dragi ljudi oko mene, imamo ovih dana nekih

dilema, kušnji, što i kako u životu, pa sam "prebirao" u sebi ŠTO SVE

DA "DONESEM" ŽIVOM GOSPODINU.

I prvi put mi se dogodilo da sam dobio neke spoznaje o svemu tome bez

da sam nešto posebno trebao "osluškivati" ŠTO ĆE MI GOSPODIN

"PORUČITI".

KROZ MISLI SU MI "DOLAZILI" RAZNI ODGOVORI KOJI SU IMALI

SVOJE MJESTO U SVAKOJ SITUACIJI, KOD SVAKE OSOBE KOJA

MI JE "DOŠLA" U MISLI DA SE ZA NJU POMOLIM, DA JU

"PRINESEM" ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU.

A kako je naš dragi župnik u predvođenju molitve NA KLANANJU

obuhvatio još silan niz raznih nakana i potreba nas prisutnih tamo, i ljudi

oko nas u svakodnevnom životu, to su mi samo kroz misli "prolazili" razni

ljudi i razne situacije i potrebe tih ljudi.

I U JEDNOM TRENUTKU SPOZNAM DA SAM NA SVE ONO ŠTO

JE GOVORIO DRAGI ŽUPNIK, I NA SVE ONE LJUDE I SITUACIJE

KOJE SU DOLAZILE MENI U MISLI, JA SAMO PONAVLJAO

KRATKE MOLITVE GOSPODINU, KAKO SAM GDJE OSJETIO DA

TREBAM MOLITI GOSPODINA.

"SMILUJ SE GOSPODINE."

"BLAGOSLOVI GOSPODINE."

"OJAČAJ SVOJIM SVETIM DUHOM GOSPODINE."

"SMILUJ SE, SMILUJ SE, SMILUJ SE."

"BLAGOSLOVI, BLAGOSLOVI, BLAGOSLOVI GOSPODINE."

"HVALA TI GOSPODINE. SVET I PRESVET."

Na stotine puta sam to izgovorio te kratke molitve GOSPODINU. U sebi.

GOSPODIN JE VIDIO, GOSPODIN JE ČUO.

I nekako sam imao osjećaj DA GLEDAM NEKI EKRAN NA KOJEM

PROLAZE SLIKE RAZNIH SITUACIJA I RAZNIH LJUDI U TIM

SITUACIJAMA.

A SA MNOM JE SVE TO "GLEDAO" I GOSPODIN.

NO, JA SAM GLEDAO SAMO SVOJ EKRAN.

A ON JE GLEDAO ISTOVREMENO EKRANE SVIH NAS TAMO U

CRKVI, OKUPLJENIH U KLANJANJU PRED NJIM ŽIVIM.

NA SVAKOM EKRANU BILE SU SPOZNAJE O POTREBAMA ONIH

ZA KOJE SMO GA MI DOŠLI MOLITI, KAO I SPOZNAJE O

ONIMA KOJE NAM JE GOSPODIN "DAO" U MISLI I SRCE JER SU

BILI POTREBNI NAŠIH MOLITVI.

MI SMO MOLILI, GOSPODIN JE PRIMAO NAŠE MOLITVE I SVE

IH USMJERAVAO U DUHOVNI SVIJET KAKO BI SE ISPUNILA

SVETA BOŽJA VOLJA ZA SVE ONE LJUDE I NAKANE ZA KOJE

SMO GA SVI MI TAMO MOLILI.

I zato mi nije bilo čudno što sam na stotine puta u sebi ponovio one

kratke molitve GOSPODINU.

ZA SVE ONE I ZA SVE ONO ŠTO JE BILO, ŠTO MI JE

DOLAZILO U MISLI I SRCE, NA MOJ DUHOVNI EKRAN.

I nisam ništa posebno osjećao, nisam čak ni jednom zaplakao, što se vrlo

rijetko događa NA KLANJANJIMA ŽIVOM GOSPODINU.

ALI MI JE SRCE "GORJELO"!

SVE JE TO IŠLO KROZ MOJE SRCE!

I SAMO SAM PAZIO DA SE ZA SVAKOG, KOJI JE "DOŠAO" NA

MOJ DUHOVNI EKRAN, POMOLIM ŽIVOM GOSPODINU.

DA NEKOGA NE ZABORAVIM, NE PRESKOČIM.

Kada sam izašao iz crkve poslije KLANJANJA, BIO SAM "PUN".

SVE DUBINE MOJE DUŠE I MOJEG SRCA BILE SU

ISPUNJENE.

NISAM BIO LAGAN, NISAM IMAO OSJEĆAJ DA BI MOGAO

POLETJETI. NE, NEGO JEDAN PREKRASNI, DUBOKI MIR I

DUBOKA ISPUNJENOST CIJELOG MOJEG BIĆA.

I odmah sam shvatio, DOBIO ZA SPOZNATI, zašto je to tako.

TO JE BIO GOSPODINOV MIR, NJEGOVA MILOST MENI, ZA

SVE ONE SILNE MOLITVE KOJE SAM MU TAMO NA

KLANANJU IZMOLIO ZA DRUGE.

MOLEĆI ZA DRUGE, JA SAM ZAPRAVO DOBIO NAJVEĆU

MILOST.

OD SVAKE "IZREČENE" MOLITVE ZA DRUGE, GOSPODIN JE

DIO OSTAVIO I MENI.

U MOMO SRCU, U MOJOJ DUŠI.

I MOJE SRCE I MOJA DUŠA BILI SU PREPUNI.

JEDAN PREKRASNI OSJEĆAJ DA SVE OKO MENE IMA

SMISLA.

DA SVE ŠTO SE U MOJEM ŽIVOTU I ŽIVOTIMA LJUDI OKO

MENE DOGAĐA IMA SMISLA I DA SVE IDE NEKIM SVOJIM

TOKOM KAKO TREBA BITI.

DUBOKI, DUBOKI OSJEĆAJ DA POSTOJIM I DA JESAM.

SADA, TU.

POTPUNI SMISAO.

A SVE RADI TOGA JER SAM ČINIO SAMO ONO ŠTO SAM

MOGAO, TAKAV KAKAV JESAM, TU GDJE JESAM.

SA GOSPODINOM BOGOM NA PRVOM MJESTU U MOJEM ŽIVOTU.

NE ŠTO JE BILO.

NE ŠTO ĆE BITI.

NE. SAMO ONO ŠTO JE SADA, ŠTO SADA MOGU UČINITI.

NE ŠTO SAM MOGAO UČINITI.

SAMO ŠTO SADA, SVAKI DAN, U SVAKOM TRENUTKU KOJEM

POSTOJIM, MOGU UČINITI.

TAKAV KAKAV JESAM.

NE ŠTO BI DRUGI OKO MENE TREBALI UČINITI. NE.

SAMO ŠTO MOGU JA UČINITI.

Možda sve to izgleda malo "filozofski". Ali nije.

Pitajte sami sebe ovih nekoliko pitanja i dajte si odgovore. Ali iskrene.

O sebi, o tome što jeste i kako se svakodnevno ponašate.

O, sigurno ćete naći puno mjesta i načina da nešto promijenite…

A čim donesete odluku da nešto u svojem životu na taj način

promijenite, POZIVAJUĆI GOSPODINA DA VAM U TOME

POMOGNE, ON ĆE VAM SE DATI SPOZNATI.

GOSPODIN JE I SAD TU KRAJ SVAKOG OD NAS.

ALI ĆEMO GA MOĆI SPOZNATI SAMO ONDA KADA O TOME

DONESEMO ODLUKU.

KADA DONESEMO ODLUKU DA SMO PRESLABI SE SAMI

NOSITI SA SVIME ŠTO NAM JE ŽIVOT DONIO I DA

TREBAMO NJEGOVU POMOĆ.

I KADA DONESEMO ODLUKU DA ŽELIMO ISKRENO ŽIVJETI

PO NJEGOVIM ZAPOVIJEDIMA.

O, KAKO JE TO LAKO I KAKO JE TO TEŠKO!

ALI, ZA TO NAŠ ŽIVOT I SVE ŠTO SE U NJEMU DOGAĐA NIJE

SAMO SLIJED RAZNIH DOGAĐAJA.

O NE. TO JE PUTOVANJE…

NAŠ ŽIVOT JE PUTOVANJE.

OD KADA SMO STVORENI U MAJČINOJ UTROBI, MI PUTUJEMO.

A KAO KOD SVAKOG PUTOVANJA, ONI KOJI PUTUJU SAMI,

MANJE ILI VIŠE, DONOSE ODLUKE, TAKO JE BOŽJA VOLJA I ZA

NAS, KAKO ĆEMO I KAMO PUTOVATI.

NAŠ ŽIVOT MOŽE BITI I PUTOVANJE PUNO PATNJI I BOLA,

BEZ SMISLA I NADE.

TO JE PUTOVANJE KADA PUTUJEMO SAMI, KADA NE PITAMO

NIKOGA ZA NIKAKVU INFORMACIJU, NE TRAŽIMO OD NIKOGA

POMOĆ.

MI I SAMO MI. O SVEMU SAMI ODLUČUJEMO. BEZ GOSPODINA.

A NAŠ ŽIVOT MOŽE BITI I PUTOVANJE PUNO RADOSTI I

ZADOVOLJSTVA, SA DUBOKIM OSJEĆAJEM DA NAS NA

KRAJU PUTA ČEKA POTPUNO ISPUNJENJE SVIH NAŠIH

OČEKIVANJA.

I TO PUTOVANJE IMA SVOJIH KUŠNJI ALI SVE ONE IMAJU

SMISLA.

JER NAM GOSPODIN, KOJI NAS VODI NA TOM PUTU,

KOJEM SMO DALI DA NAM BUDE VODIČ I SAVJETNIK, SVE

TO DADNE ZA SPOZNATI, ZAŠTO JE TO SVE ZA NAS

DOBRO.

JA SAM ČVRSTO ODLUČIO PUTOVATI S

GOSPODINOM.

KOLIKO MI JE SAMO LAKŠE U ŽIVOTU, OD

KADA S NJIM PUTUJEM!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆE, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.